

Sztárcsinálók

Zene: Várkonyi Mátyás

Dalszövegek: Miklós Tibor

Szövegkönyv: Miklós Tibor

Bemutató: 1981. július 25. Rock Színház (Budapest)

Szövegkönyvben szereplő dalok: Prológus, Mérget Claudiusnak. Munkaorgia. Használj ki minden percet. Claudius halála. Amíg élek kérdeznem kell. Bábszínház az élet. Történelmi lecke. Az eminens császár lesz. Reklám és átszervezés. Császár vagyok. Néro és bandája. Britannicus balesete. Csak tenne végre asszonnyá. A szeretet nevében. A tavasz ébredése. Vigyázni kell e gyerekkel – Kiprios újjászületése. Hírhozó – A „feltámadt Megváltó”. A nagy dalfesztivál. Seneca új lóra tesz. Ulrika fantáziálása. Leszámolás. Juvenalis – Kiprios (A gyűlölet nevében). A nagy ötlet. Róma égése. A keresztények kivégzése. A poloska bál (Történelmi lecke II.). Seneca már nem a régi. Seneca utolsó dobása. Néro halála. Juvenalis búcsúja

Prológus

Juvenalis:

Egy reggel úgy ébredsz, hogy másképpen látsz mindent.

Eltűnt a megszentelt varázs.

Nem hív a messzeség, és nem kísért a végzet.

Esténként kocsmákba vágysz.

Ne kérdezd, hogy kiről van szó!

Úgy, mint én, magadra gondolj!

Szavamból eltűnt a láz.

Minden már üres póz.

Napfénytől, zöldmezőtől illatos az ének.

Izzadtan fűzök szóhoz szót.

Hervadt kis szirmok közül lopkodván a mézet,

Megértve rosszat és jót.

Ne kérdezd, hogy miért van így!

Hol van már az, ami hajszolt?

Szememből eltűnt a láz.

Minden más üres póz.

Hátam mögött a történelem:

Sok dicsőség. és tengernyi szenny.

Mérget Claudiusnak

A Tiveris túlszéljén, a gettó falánál,

A kárhozat, a romlás földjén.

Mámort, kéjt és bünt gerjeszt egy furcsa fű.
Táplálja a könny és a vér.

Messziről hozzák a gyilkos fű magját.
Minden grammja féltett érték.
A konkurenciát a srácok kinyírják,
S kezünk egyre messzebbre ér.

Poppaea oldalán e négy hamvas leány
Biztos kézzel végzi dolgát.
A cégvezetőnő régi nagymenő,
Leccap, hogyha üzletet lát.

refr.: Kéjes méreg, édes keserű.
Égő tűz és dinamit a fű.
Széttép, mint egy éhes keselyű.
Élvezni így de gyönyörű.
Drágán mérjük, luxus ez a bolt.
Pénz és fegyver védi a labort.
Gyógyszer kell, hisz beteg a világ,
Jó üzlet a nyomorúság!
Így az élet szép, legalábbis nekünk szép.
Ma a felső körök elsők között küldik a rendelést:
Firkászok és politikusok,
Jól megmérünk minden adagot.
Egy jó kis válság, ha közeledik már,
Felszalad a piaci ár.

A vén Claudius kínozza a csúz.
Egy rakás szar a híres császár.
Róma mást se lát, csak impotenciát.
A pénzvilág ma változást vár.
A jelszó máris kész: "Kell az erős kéz!"
A terrorizmus tűzként terjed.
A császár asszonya, a jó Agrippina
Egy egzotikus főzetet rendel.

refr.2x

Seneca:
Hódolat az első asszonynak!
Agrippina:
Ugyan, Seneca!
Seneca:
Na, mit rejt a kis csodaszelencéd, Agrippinám?
Agrippina:
Egy különlegesség Poppaeától.

Seneca:
Módfelett kíváncsivá teszel!
Agrippina:
Őrült, vigyázz!
Seneca:
Ez már a ... ?
Agrippina:
Ez már az!

Munkaorgia

- A tunika hossza Britanniában
Térd alá ér, ez az új divat.
Az anyaga szellős, és mélyen dekoltált
- Két ekkora csöccsel jól mutat!
- Buzi!
- Hogy mondod, édes?
- Buzi!
- Az ember már úgy fél a fürdőbe járni,
Egyre csak terjed az új betegség.
- Ott lejjebb, ott hátul, dörzsöld erősen.
- Micsoda dombor, jaj, feláll az ész!
- Panasz?
- Varangy!
Britannicus:
A színházi válság már elérte Rómát,
Ugye olvastad Burrus az új tanulmányt?
Burrus:
A testőrség lapjában jó Britannicus,
Nincs ilyen avantgárd marhaság!
Néró:
Bunkó!
Burrus: Az apád!
Az apád...
Claudius:
Mi ez a lerobbant hangulat?
Még nem dobtam fel a talpamat!
Seneca:
Humora, akárcsak ő maga, ásatag!
Claudius:
Mi az, Seneca?
Seneca:
Jó színben vagy, jó felséges atyám.
Claudius:
Fenét! Akarom mondani...

Használj ki minden percet

Claudius:

Zenét!

- Kezdődhet a nagy szex-őrület.

Fald és nyeld, élvezd az életet.

Búcsúzni ráérsz, ha nem tudsz dugni.

Kapcsolj rá, míg cernád van hozzá!

Jó kedved megjön, ha a kedv megy, gyorsan!

Nézd és tedd, így duplán élvezed!

Fiú a lánnyal, kis tyúk a vén kakással.

Mindenki mindenhol mindenkivel.

- Egy, két, hár', na ki lesz az első pár?

Még és még! Páratlanul is szép!

Amíg csak élsz, szeretkezz.

Jól használj ki minden percet!

Szürcsöld ki a mézes serleget!

Előlről-hátulról, suttyomban, becsempészve,

Cifrázva, tombolva, tedd, ahogy kell.

A gátlások fellazíthatók.

Fogd meg jól!

Állattá aljasulni jó!

Claudius halála

Seneca:

Lépnünk kell!

Bárhogy fáj.

Claudius, az élet

Agrippina:

Rómáért!

Seneca:

És kettőnkért!

Agrippina:

Meggyorsítjuk a változást!

Seneca:

Jöjjön hát az ifjúság!

Agrippina:

Új vér, új tűz, új eszmék!

Seneca:

Mozdul majd az állóvíz.

Agrippina:

S győz az ellenzék.

Claudius:

Barátaim! Rómaiak!

(Mit is akartam mondani?)

- (A hagyományok...a régi erkölcs...)

Claudius:

A régi erkölcs, az ám a szép hagyomány.
A hősi múltból százféle íz száll ránk.
Első a kötelesség. Tiszteld az ősi erényt!
Értékelé, nehogy részegen a kardodba dőlj.
(Mit is akartam mondani?)
- (A béke...a közeledés...)

Claudius:

Az ám a béke. A békés közeledés:
Oszd meg, és uralkodj!
Ez régi aranyköpés.
Izzon a birodalom! Ez jó, ezt lekopogom.
Ki az? Mért szóltok közbe ti folyton, ha a császár beszél?

Agrippina:

Kiszáradt a torkod! Igyál!

Claudius:

(Mit is akartam mondani?)
- (A belső ellenség...)

Claudius:

Az ám az ellenség, megint a demokraták.
Taknyos kis hőbörgők, az ember rájuk se ránt.
Egyébként derűs az ég. Jó ez a langy melegség.
Igyunk, hogy száz évig élvezzem, hogy szeret a nép.
Rómában derűs az ég. Jó ez a melegség.
Igyunk, hogy száz évig szeret a nép....

Szép volt, fiúk! 8x

Amíg élek, kérdeznem kell

Juvenalis:

Hátam mögött a történelem.
Sok dicsőség... és tengernyi szenny.
Egy vad részletét ma úgy játsszuk el,
Ahogy történt, épp oly dicstelen.
Elhíztak mind az apostolok.
Az álmuk egy jól menő ereklyebolt.
Rossz üzlet volt a prófétaóság,
Ma csak az fut, ki bővlikat gyárt.
De ha van még, kit nem szédít a pénz.
Aki érdekből nem feküdt le még.
Akit nem vernek át a fellengzős dumák,
Ha csak rám néz, barátot lát.
A művelt világ, a fejére állt,
És mindent elönt az abszurditás.
A polgár csak néz, és mindentől fél.
És csak ott hős, az asszony ölén.

Költő vagyok, és fiatal még.
Nem láttam én a Bölcsék Kövét.
A válaszig talán soha nem jutok el,
De amíg élek, kérdezni kell.
S akit nem fűt a türelmetlenség.
Akit kínoz, hogy sok mindent nem ért.
Aki átlát ma már a dolgok látszatán,
Velem kérdez, s mellettem áll.

Bábszínház az élet

Seneca:

Gyászod porba sújt, Agrippinám!
Váratlan, és fájdalmas halál.
Az újrakezdés ifjú asszonyát
Köszönti a harcos hű barát.

Agrippina:

Rossz színész vagy, édes Senecám!
Jobb is, hogy csak rendezni fogsz már.
Mellőzzük a részvét-maszlagot.
Ketten vagyunk, nem kell játszaniod!

Ketten:

Bábszínház az élet, s a játék megy tovább!
Ha nem kell már a régi, itt van már az újabb sztár!

Seneca:

Átnézem a Néró-dossziét!
Abszolúte biztató a kép.

Agrippina:

Megmondtam, a siker adva van.
Császár lesz az én szép kisfiam.

Ketten:

Bábszínház az élet, s a játék megy tovább!
Ha nem kell már a régi, itt van már az újabb sztár!

Juvenalis:

Megható e bájos kis duett.
A sztárcsinálók
Nérócska a világsztár jelölt,
A császárságra felkészítve jött.

Ketten:

Showbusiness az élet, s a műsor megy tovább.
Ha nem kell már a régi, itt van már az újabb sztár!

Néró:

Drága jó anyám, és szeretve tisztelt mesterem!
E történelmi gyászos órán döntsétek el, hol az én helyem.
Szavatok mindig szent volt nekem,
Mehajtom hát gyermeki fejem,
Ha Róma sorsát bíznátok rám,
Én kezetekbe adom életem.

Juvenalis:

A szövege kissé banális, ám felettébb hatásos: Senecáé.
A betanulás és előadás tagadhatatlan lebényt.
Képmutatás már felsőfokú.
Egy perc, és beindul a gépezet.

Seneca:

Fiatal barátom. Ismerem néhány versedet.
E lázadó, merész hangütéssel a változást hívtad,
S ím eljövend.
Egyébként hallom, lakásra gyűjtesz,
Egy házam a tengernél üresen áll.
Megkapod grátisz, csak karold fel Nérót,
Tanítsd drámára, versre, mert félek,
Túl sokat politizál!

-Mester...

-Tudom, tudom!

Előlegszerződés...

Itt írd alá!

Agrippina:

Fiam! Jó nevelőapád, Claudius
Tragikus hirtelenséggel távozott.
Róma szegényebb lett egy élő Istennel,
Rád tekint e drága nagy halott.
És látnod kell, hogy békét leljen a halott.

Történelmi lecke

Seneca:

Csak egy-két kérdés van hátra még.
Alulról kezdjük: mért kell a nép?

Néró:

Nagyszájú bunkók! Ez nem vitás...
Bevesznek mindent, hogyha formás,
Ha ínycsiklandozó a tálalás.

Seneca:

Felettébb frappáns konklúzió.

A másik kérdés beugrató:

A pénz, vagy fegyver a fontosabb?

Néró:

Kapásból vágom rá a választ:

A fegyver az, hiszen hatalmat ad.

Seneca:

Egy nagy-nagy túrót, kisfiam!

A pénz az első, te oktalan!

Elmondom újból, hogy megjegyezd:

Ameddig érték lesz a pénzed

A széltől is megóv a hadsereg!

Ketten:

Első a pénz, és hogy miből lesz a dohány!

Ehhez kell ám, csak a tudás!

Üres a széf, de ha helyén van az eszed,

Dús lesz az aratás!

Néró:

Árad a pénz, hogyha befutnak az adók.

Seneca:

Sok a csalás, sosem elég!

Néró:

Háborús sarc, és még váltságdíj is jöhet!

Seneca:

Így van, ez a beszéd!

Ketten:

Pénzeső, hullik rád, hunyd le szemed!

Dől a pénz, állj csak alá, tárd ki zsebeidet!

refr. 2x: Minden a pénz, nézd a kurta is hogy kapar!

Izzadva gyűjt a kis csipás.

Két Isten van: az ara és az arany,

Nem kell sohase más!

Agrippina:

Néró!

Néró:

Tessék mama?

Agrippina:

Kicsi fiam, nézd, mit hoztam neked!

Octavia:

Octavia!

Néró:

Néró!

Octavia:

Néró?

Néró:

Octavia? Majd jövök! Jövök...

Az eminens császár lesz

Juvenalis:

Claudius helyett Néró - ez aztán változás!

Előd, és utód oly egyformák – akár két záptojás!

- Ez ki?

- Kuss! Most én beszélek!

Claudius halott, de az élet megy tovább!

A katonáknak pénz kell, s a pénztárnak aláírás.

A hadsereg jóléte államérdek, minek is keresnénk más jelöltet?

Legyen hát Néró a császár!

Reklám és átszervezés

Itt velünk a császár, eredeti csodagyerek, csupa-csupa élet.

Szédületes showman, élvezet a munka vele, hetek alatt sztár lett!

Tudja, hogy a reklám soha-soha nem elég, becsüli a munkánk.

Ő a legjobb gyermek, a törvényesség őrizője, haza ifjú bölcse.

Róma legjobb frontembere.

Tudja, hogy a népnek kellene a csemegék, eteti a sajtót.

A sok hülye firkász tudja már a szerepét: nem írhatnak mást, csak jót!

Agrippina:

Származásod kétes, jobb, ha eltűnsz édes!

Jó okunk van a létszámcsökkentésre, távozz udvarunkból!

A fényűzésnek vége, Ulrica, leléphetsz!

A trágyát túró parasztok sorában munkát is találsz majd!

Ulrica:

Nem hittem én eddig semmiben sem.

Csak a fény, ami szédített, léha gyönyör!

Oly üres voltam, oly gyöngye, oly bűnös,

De máától a múltamat megtagadom.

Jó szavad, lásd, bennem új hitet szült,

S ez a hit, amíg él, csak a gyűlöleté.

Így fogok élni, és így fogom várni,

Hogy végre a dögkeselyűké légy!

Itt velünk a császár, eredeti csodagyerek, csupa-csupa élet.

Szédületes showman, élvezet a munka vele, hetek alatt sztár lett.

Tudja, hogy a reklám soha-soha nem elég, becsüli a munkánk.

Seneca:

Hosszú az államkincstár

Burrus az fővezére

Köszönet nektek, bátor férfiak!

Vegyétek át a jutalmakat!
Legyen hát rangotok ezentúl:
A haza...
Agrippina:
...megmentői!

Itt velünk a császár, eredeti csodagyerek, csupa-csupa élet.
Szédületes showman, élvezet a munka vele, hetek alatt sztár lett.
Tudja, hogy a népnek kellene a csemegék, eteti a sajtót.
A sok hülye firkász tudja már a szerepét: nem írhatnak mást, csak jót!
Tudja, hogy a népnek kellene a csemegék, eteti a sajtót.
A sok hülye firkász tudja már a szerepét: nem írhatnak mást, csak jót! (Jót!)
Nem írhatnak mást, csak jót! (Jót!)

Róma népe! Íme a császár!

Császár vagyok

Néró:
Holnap, ha szólok, nagyharangok zúgnak.
A lányok lábaimhoz hullnak.
Szemükben ott a hódolat.
Holnap, amerre járok, fények gyúlnak.
Fülemben intrikákat súgnak.
Kiélvezem hatalmammat.

Nincs több házi dolgozat,
Nincs több vizsganap!
A szürke csóróság már holnap véget ér!
A csillogás, a fény, mindig elkísér! Igen!

Holnap, rólam csak nagybetűvel írnak.
Hatalmas szobrom is lesz – holnap!
Érmékbe vésik arcomat.
Holnap, az élet új mederben folyhat.
Keményebb, jobb világ lesz – holnap!
Elindul majd egy új divat.

Nincs több gőzös gondolat,
Gyűlés a föld alatt.
A nyüves ellenzék már túl sok bajt kavart,
A törvény és a jog, akár egy kés, lecsap!

Mától, vigyázz, ha ellenem pofázol!
Családod is titokban gyászol,
Ha csöndben elhalálozol.

Róma régi fénye, újra visszatér.
Tündöklőbb lesz bárminél,
Megvalósul végre a nagy megújulás.
Elszédít egy pompás látomás.
Várnak rám a szép napok,
Csillagom már fenn ragyog,
Nagyon jó császár vagyok!

Várnak rám a szép napok, igen!
Csillagom már fenn ragyog,
Nagyon jó császár vagyok!

Néro és bandája

Megtalálod Nérot, ha bármit ér a séród,
S ha jó apád az utcára lök.
Róma nem Chicago, ó, de itt is áll a zászló,
Ha villogunk a kiscsajok között.

Fellendült az üzlet, hogy Nero ügyfelünk lett.
A kuplerájok császára ő.
A szakma újra sikk lett, itt megbecsülnek minket,
Drágakő a könnyűvérű nő.

Nero:
Az államélet untat, álruhában ágyba bújva
Néha-néha kell egy kis nyüzsgés.
A Fortunában táncol, nem sokáig tétovázom,
Pláne, hogyha biztatóan rám néz.

Jól eső a mozgás, az esti nagy zabálás.
A fácánsült s a mártás után.
Az ember egyet böffent, s a lelke mennybe röppent,
Érzi azt, hogy kéne már egy lány!

Az izgalomtól reszket a hófehér kis májam is
Egy férfiért, ki tettekre képes!
A helyzet sajnos rémes, a rámenősebb nagylegények
Lányos arcú kisfiúkkal élnek.

- Egy nyughatatlan lélek, kit megtiport az élet,
Csak arra kér, hogy vedd észre őt!
Bár nem vagyok egy tág ész, egy Ciceró, egy lángész,
De a feladathoz mindig felnövök!
Emlékezz rám, Nero!
Nero:
Felismert a disznó! Mint besúgó még hasznos lehet...

Státuszunk már nincsen, de nézz be holnap reggel,
S a titkárságon add le címedet.

Hadd merüljünk végre az édes élet sűrűjébe
Egyszer-egyszer kell egy kis balhé!
Mi nem tűrjük a címkét.
Az idegenek rusnya képét,
Jókedvében más is összetörné.
Nérót és a bandát, ha borotvált a burád,
És római vagy, bátran kövesd.
Senki más, csak Néró, ő kevés a jelszó
Reszkessenek sötétbőrűek!

Bandatag:

A színházban ma éjjel császári fivéred...

Néró:

A Britannicus?

Bandatag:

... drámája megy.

Néró:

Ó, ez aztán az ötlet! Barátaim, gyertek!

Egy jó kis botrány, s vérünk felpezseg.

Britannicus:

Zeuszra mondom, ez a lányka csupa kellem, csupa báj.

Édes a csöpp kis szája, hamvas a bőre, úgy vágyom rá.

Szembogarában tűz ég, úgy perzsel e forróság!

Esküszöm rá, hogy szűz még, s az álma csak hozzám száll.

Ah, ne riadj meg vágyamtól, jöjj ide, édes lány!

Dobd le a könnyű kis tunikád!

Néró:

Hogy lássuk végre a kis macikád!

Britannicus:

Paraszt!

Bandatag:

Mit mondtál, pojáca?

Britannicus:

Kibeszél itt tippagyén, ez Thália temploma!

Bandatag:

Nagyképű hólyag, de nagy művész!

Halljuk a folytatást!

Bandatag:

Az ilyen száraz dallamhoz zaftosabb szöveg jár!

Bandatag II:

Hagyjuk a fickót szenvedni, szavalj tovább, pajtás!

Britannicus:

Dobd le a könnyű kis tunikád!

Hogy egy lehess vélem egy éjjelen át.

Bandatag:

Ez az!

Britannicus:

Na ég! A művészet halmazállapot! Ha jó a publikum,
Én képlékeny vagyok. Az ilyen bunkók előtt jéggé fagyok.

Bandatag:

Mi van?

Britannicus::

Bunkó? Zeuszra mondom, ez a lányka csupa kellem, csupa báj!

Édes a csöpp kis szája, hamvas a bőre, úgy vágyom rá.

Mint éjjeli lepke a tűzben, ha perzseli forró láng,

Hogy vad bujaságban, e szűzben egy férfire vár csak – rám!

Meg ne ijedj, ha látod, na kezdjük el, édes lány!

Dobd le a könnyű kis tunikád...

Néró:

Hogy lássuk a szőrös...

Bandatag:

Na de fiúk! Na de lányok!

Két, hár', és!

Böles vezérünk, Néró zengje hát a jelszó

A görögöt, törököt, örményt ütni kell!

Tiszta lesz a nemzet, ha Róma erre gerjed

S ha elcsattan egy pofon,

Kinek nem tetszik, az tűnjön innen el!

Kiprios:

Kotródj innét, tűnés!

Juvenalis:

A testvérem vagy!

Kiprios:

Na és?

Juvenalis:

Ha elkapnak az örök, véged! E szörnyű szenvedély...

Kiprios:

Elpusztít, öcsém! De mámor nélkül mit ér az élet?

Juvenalis:

Gyere már, jön valaki! Gyere már!

Britannicus balesete

Poppaea:

Extra adag lett, ahogyan rendelted.

Ez Jupitert is földhöz vágna.

S ha jól meggondolom, tán jobb, ha nem tudom,

Hogy ki az, aki ettől majd elszáll.

Bandatag:

Senkinek se jó az indiszkréción,
A lapok reggel úgyis közlik.
Vedd úgy, hogy játék az egész,
És fő az egészség.
Hallgass, és sokáig fogsz élni.

Néró:

Britannicus, testvérem!
Hadd halljam csak még egyszer a dalt,
Mellyel a versenyben nemrég legyőztél.

Britannicus:

Esküszöm, te jobb voltál.
A zsűri túl jó volt hozzám.
A győztes dal egy suta tákolmány.

Néró:

Légy férfi, és vezesd elő! Halljuk!

Britannicus:

A létezés csak egy múló pillanat,
Csupán egy cérnaszál, amely könnyen elszakad.
Jön az elmúlás. Jön az elmúlás.

Néró:

Bravó!

Britannicus:

A földi kép, csak egy röpke hangulat
Hisz úgyis ránk talál a végső alkonyat.
Jön az elmúlás. Jön az elmúlás.

Néró:

Kiszáradt a torkod. Igyál!
Aztán éneklejünk el együtt a refrént.

Britannicus:

Jön az elmúlás. Jön az el-mu-llás..

- Az infarktus, az jön ily hirtelen.
- A túlzott izgalom, talán az ragadta el.
- Nagy volt a lámpaláza.
- Hisz ritkán szerepelt.
- Azok a hülye versek! Hát mert mindig csak a versek...

Néró:

Drága jó Britannicusom, fájdalmam végtelen,
Érzem szólni sem tudok.

Agrippina:

Figyelj csak, kisfiam!

Néró:

Tessék, mama?

Agrippina:

Aggódok érted.

Seneca:

Milyen furcsa baleset...

Agrippina:

Vigyázz magadra!

Seneca:

Ez túl sok lesz neked.

Sokat vállalsz!

Néró:

Miattatok! Csak hogy becsüljete!

De most valóban nagyon szenvedek,

El innen, el! Mielőtt szívem megreped.

Tiggi!

Tigellinius:

Néró, te lennél az, mi történt veled?

Felhős homlokod, és könnyes a szemed.

Néró:

Otto, barátom, hadd szorítsam meg!

Látod, felkavart e szörnyű gyászeset.

Tigellinius:

Gyászeset? Bocsáss meg!

Hadd mutassam be hitvesem!

Poppaea:

Poppaea.

Tigellinius:

Róma legszebb asszonya.

Poppaea:

De mondd meg, ha nem titok, kit gyászolsz, uram?

Néró:

A drága Britannicust elvitte egy szívroham.

Tigellinius:

Hajszás életünkben közismert betegség.

Jöjj, nálunk megtalálod lelked békéjét.

- Poppaea! Rohadt szuka!

- És Néró, a becsvágyó mondja.

- A fiacskád nem volt a legjobb választás.

-Néró! Néró!

- Jön. Majd jön.

Csak tenne végre asszonnyá

Octavia:

Mit tett velem? Megváltozott minden.

Nincs már erőm, nincs már több reményem.

Hová lett büszkeségem?

Sóvárgó koldus lett a szívem.
Sok férfi volt az életemben régen,
Míg ő nem jött, csak játszottam a tűzzel.
Félelmem üzött hozzá, így lettem holtomiglan rabbá.

Keserű sóhaj bennem a dal,
Kerül az álom, nem vigasztal.
Magányom mélyén így talál rám a hajnal.
Fejemet lehajtva némán,
Szemeim lehunyva várnám,
Hogy átölelje testem, s fellobogjon bennem
Egyesülve véremmel.
Hogyan mondjam el, hogy ő kell?
Hogyan mondjam el, hogy féltem?
Néha olyan furcsán, kegyetlenül néz rám.
Mégis minden éjjel várom őt.

Jaj, nem szabad megtörmöm egészen.
Úgy fojtogat a vágyódás, a szégyen.
Egyetlen boldog percre, egyetlen lélegzetre vágyom.

Keserű sóhaj bennem a dal,
Kerül az álom, nem vigasztal.
Magányom mélyén így talál rám a hajnal.
Fejemet lehajtva némán,
Szemeim lehunyva várnám,
Hogy átölelje testem, s fellobogjon bennem,
Egyesülve véremmel.
Hogyan mondjam el, hogy ő kell?
Hogyan mondjam el, hogy féltem?
Néha olyan furcsán, kegyetlenül néz rám.
Mégis minden éjjel várom őt.

Csak egyszer könnyörülne rajtam
Lángra gyújtva hűvös ajkam.
Feltüzelve szomjam,
Rám borulna szótlán,
Csak egyszer tenne végre asszonnyá.

A szeretet nevében

Ott álltam, néztem azt, hogy keresztre feszítik.
Hány év múlt, azóta már, de az emlék most is szédít.
A rég elszállt magasztos órák erősítik hitünket,
S az eszmével egyesítünk a Földön minden népet.

A végső nagy összefüggést oly sokan nem értik.

Az elvet kell formálni az új helyzethez mindig.
Így lesz a gondolat végül legyőzhetetlen fegyver.
A cél most is előttünk áll: a hitnek győzni kell.

Jöjj hát a szeretet nevében!
Várunk a megváltó hitével.
Oly sok a gonoszság a földön.
Kell, hogy az igazságunk győzzön.

Jöjj hát, s a tévelygőknek bocsásd meg a bűnét.
Ott fél a lelkükben a tisztaság, s a szépség.
Irtsd ki a szívedből a közömbösség mételyét.
Szűnjön meg sorainkban az átkos ellentét.

A hit ma már igényli a tudatosult formát.
A konkrétabb programot a híveink már várják.
Most már az ösztönösség hátráltatja munkánk.
A harcban csak az győzhet, ki messzebbre lát.

Jöjj hát a szeretet nevében!
Várunk a megváltó hitével.
Oly sok a szenvedés a földön.
Kell, hogy az igazságunk győzzön.

Juvenalis:
Megható ez a naiv tisztaságvágy.
Az üldözöttek hite – Péter, a halász
Krisztus társa volt a kereszthez vezető úton.
Magasztosabbak tanulnak..
Pál csak jelenésként látta a Megváltót,
De ez a pillanat döntötte el sorsát.
A többiek hívők, és rokonszenvezők.
De nézzük például őt:
- Én? Csak, mint egyszerű érdeklődő,
Tudja, vonz ez a misztikus légkör.
- Aha! Na és a jegyzetek?
- Könnyen felejték.
Nem árt, ha otthon átfutom az anyagot.
- Jó duma. De mit keres itt a kitagadott Ulrica?

Jöjj, hát a szeretet nevében.
Várunk a megváltó hitével.
Oly sok a romlottság a Földön.
Kell, hogy az igazságunk győzzön.

- Új úton kell jánom.
- Új úton kell jánom.

- Megtisztult a szívem.
- Megtisztult a szívem.
- Nincs már bennem kétség.
- Nincs már bennem kétség.
- Segíts rajtam, jó Uram!
- Segíts rajtam, jó Uram!
- A te hangod a Földet bejárja.
- A te hangod a Földet bejárja.
- Napfényt hoz, és kalászt érlel.
- Napfényt hoz, és kalászt érlel.
- Enyhíti a szenvedésünk.
- Enyhíti a szenvedésünk.
- Megtölt zengő dallamokkal.
- Megtölt zengő dallamokkal.
- Méltó lettem hozzád!
- Méltó lettem hozzád!
- Nézz rám édes jó Uram!
- Nézz rám édes jó Uram!
- Emelj fel az út porából.
- Emelj fel az út porából.
- Szemed mindig rajtam nyugtasd.
- Szemed mindig rajtam nyugtasd.
- Bátoríts, ha elcsüggednék.
- Bátoríts, ha elcsüggednék.
- Szabadíts meg vétkeimtől!
- Szabadíts meg vétkeimtől!
- Látom már a fényességet.
- Látom már a fényességet.
- Várom már az üdvösséget!
- Várom már az üdvösséget!

Itt áll egy új testvérünk, kiáltsd, hogy
 Halleluja!
 Dicsérjük jó Urunkat, áldott légy!
 Halleluja!
 Megszépül bűnös arcunk, zúgjon a
 Halleluja!
 Várunk az égi jelre, régóta várunk!
 Halleluja! Halleluja! Halleluja! Halleluja!
 (még 4x)

Ulrica, új testvérünk, kiáltsd, hogy
 Halleluja!
 Dicsérjük jó Urunkat, áldott légy!
 Halleluja!
 Megtisztult bűnös lelkünk, zúgjon a
 Halleluja!

Várunk az új életre, eljön majd, eljön!
Halleluja! (8x)

A tavasz ébredése

Félek, hogy nevetsz csak rajtam.
Oly évődve pillantasz rám.
Egy kedves bolondnak, egy lelkiző tyúknak,
Egy gyermeknek nézel talán.
Drágám, én rossz korban élek.
Az érzelmek elvesztek már.
Sok szívtelen ember, ki éhezni nem mer,
A világ ma tőlük sivár.

Ma már nincs l'amour,
Egy hölgy és egy úr
Az ágyban is pénzről beszél.
A konvenciók lehangolók,
De van még, ki többet remél.

Úgy várnék a férjemtől néha
Egy gesztust, egy mosolyt, egy szót.
De néked bevallom: a szívem csak hajszol
Egy elveszett illúziót.

Ma már nincs l'amour,
Egy hölgy és egy úr
Az ágyban is pénzről beszél.
A konvenciók lehangolók,
De van még, ki többet remél.

- Az első fiúm egy énekes volt.
Istenem, mennyire szerettem!
Te soha nem próbáltál még meg énekelni?
- Csak otthon, magamnak.
- De nem úgy! Színpadon, közönség előtt,
Ahogy ő.
- Ki volt az?
- Zodicus.
- Az a sötét görény? Ugyan!
- Kétszer is ő nyerte a nagy dalfesztivált!
- Legközelebb én nyerem!
- Ez jól esett, édesem!

Ma már nincs l'amour,
Egy hölgy és egy úr
Az ágyban is pénzről beszél.

A konvenciók lehangolók
De van még, ki többet remél.

Tudjuk, hogy rossz korban élünk.
De szívünk még fantáziál.
Csak ábránd az élet, de a tavasz már ébred,
S a két madár fölöttünk száll.

**Vigyázni kell e gyerekekkel
(Kiprios újjászületése)**

Végünk van, mesterem!
Nérótól már félni kell.
Túllőttünk a célon, azt hiszem.

Pánikra nincs okunk.
Mi hosszabb távra dolgozunk.
S van-e még néhány jó ütőlapunk.
Bábszínház az élet.
De a játék kissé véres.
S a báb most már önálló lény.

Új császár, új stílus,
Nincs semmi vész.
Új csillag, új bábu
Föltűnhet még.

Rémít a gondolat,
Egy örült kapott hatalmat.
Úgy látszik, már senkitől se tart.

Mért váltsunk taktikát?
A régi eddig jól bevált.
Bár láttunk egy-két váratlan csodát.

Ki állítsa meg Nérót?
Mi adjuk a végszót.
Napról-napra sötétebb a kép.

Új császár, új stílus,
Nincs semmi vész.
Új csillag, új bábu
Föltűnhet még.

- Én félek, Seneca!
- Ne félj! Fiatal barátunk jön.
Mosolyogj!

- Jóakaróim, a hatalom csúcsán
Könyörgöm, segítsetek!
Kivégzik a fivéremet,
Mert lopott pár gramm füvet.
- Szörnyűség!
- Ezt most ne kérdd!
- Uram!
- Egy gazfickónak mentsük életét?
- Meghal a fivérem!
- Lássuk őt!
- Van most gondunk épp elég.
- Az arca oly ismerős.
- Nos, barátom segíthetünk.
- Feltéve, ha te és ő is segítetek nekünk.
- Nem értem úrnőm!
- Ejnye, kedves Juvenalis, nem mondhatsz nemet!
- Ha nem adod fel büszkeséged, a testvéred elveszett!
- Én mellétek állok, jó uram, de ő mondd, mit tehet?
- Amit te is, a színjátékban majd övé a főszerep.
- Övé a főszerep?
- A Megváltó szerep.
- És Néró
- Őt se feledjük!
- Újabban énekel.
- Szolgáld ki őt!
- Fejébe vette, hogy dalszerző legyen.
- Értem, úrnőm.
- Beszéld hát le!
- Én mindent vállalok.
- .- Nagy játék lesz.
- Új sztár, újabb remények.

Bábszínház az élet
S a játék megy tovább.
S ha nem kell már régi,
Mindig lesz egy újabb sztár.

- Zseni vagy, Seneca!
- Ugyan, ugyan!

Hírhozó (A „feltámadott a megváltó”)

Jön már, feltámadt a megfeszített mártír
Itt van elevenen Jézus Krisztus
Itt lesz veletek, már közeleg az úton,
Isten visszaadta Jézus Krisztust.

Menjünk, fogadjuk az Isten fiát!
Szívünk őrizze majd minden szavát.
Krisztus feltámadt, ma Róma csodát lát.

Tudtam, hittem azt, hogy teljesül a jóslat.
S íme újra eljön Jézus Krisztus!
Ő majd egyesíti, vezeti a harcot
Bárcsak ő lenne az, Jézus Krisztus.
Menjünk, fogadjuk az Isten fiát!
Szívünk őrizze majd minden szavát.
Krisztus velünk lesz, s a világ csodát lát!

Feltámadt Jézus Krisztus, kiáltsd, hogy
Halleluja!
Dicsérjük jó urunkat, áldott légy!
Halleluja!
Megtisztul bűnös lelkünk, zúgjon a:
Halleluja!
Vártunk az égi jelre, itt van már eljött!
Halleluja! Halleluja! Halleluja! Halleluja!
Halleluja! Halleluja! Halleluja! Halleluja!

Nézz rám Róma üzött népe!
Élek! Visszatértem néktek üdvözítő jó Urunktól.
Véres köntösöm letépem.
Békét, áldást hoztam néktek!
Én vagyok a hit és a fény!
Bátorítsátok a csüggedőket!
Legyetek türelmesek, az Úr leszáll az ő angyalaival.
Imádkozzatok szabadabban.

A hasonlóság észvesztő, de bármit mond, ez mégsem ő!
Mit tegyünk? A tömeg máris rajong érte.
Esküsznek rá, szolgálják őt, akármit kér.

Ez szerepjátszás, semmi más.
De minden hívünk mellé állt.
Könnyű lenne leleplezni, de akkor
Mindent elvesztenénk.
Meghalna a hit, a remény!

Hozsanna halleluja tekints ránk Jézus!
Hozsanna halleluja maradj itt Jézus!
Hozsanna halleluja emelj fel minket!

A szerepjátszás jól bevált, lám minden hívő mellé állt!
Félek, mégis leleplezik, de akkor mindent elvesztenénk.

Éljen hát a hit, a remény!

Ez szerepjátszás semmi más / Pusztuljanak az elnyomók
De minden hívőnk mellé állt / Isten fia ma bosszút áll
Könnyű lenne leleplezni / Szenvedésünk véget ér
De akkor mindent elvesztenénk / Lám pallossal jött közénk
Meghalna a hit, a remény! / Ő maga a hit, a remény!

Ez szerepjátszás semmi más / Pusztuljanak az elnyomók / Nézz rám Róma üzött népe!
De minden hívőnk mellé állt / Isten fia ma bosszút áll / Élek! Visszatértem néktek üdvözítő jó
Urunktól.
Könnyű lenne leleplezni / Szenvedésünk véget ér / Véres köntösöm letépem.
De akkor mindent elvesztenénk / Lám pallossal jött közénk / Békét, áldást hoztam néktek!
Meghalna a hit, a remény! / Ő maga a hit, a remény! / Én vagyok a hit és a fény!

Hozsanna halleluja tekints ránk Jézus!
Hozsanna halleluja maradj itt Jézus!
Hozsanna halleluja emelj fel minket!
Halleluja! Halleluja! Halleluja! Halleluja!

Feltámadt Jézus Krisztus, kiáltsd, hogy
Halleluja!
Dicsérjük jó urunkat, áldott légy!
Halleluja!
Megtisztul bűnös lelkünk, zúgjon a:
Halleluja!
Vártunk az égi jelre, s itt van már eljött!
Halleluja! Halleluja! Halleluja! Halleluja!
Halleluja! Halleluja! Halleluja! Halleluja!

HALLELUJA!!!

A nagy dalfesztivál

Eljött hát a rég várt nagy pillanat,
A csodálatos, a fokozhatatlan a csúcs szuper:
A nagy dalfesztivál, az előadók és dalok
Káprázatos versenye a finiséhez ért.
Kis-Ázsiától Britanniáig ma rajongók milliói
Szorítanak a kedvenceikért.
A kocka el van vetve! – ahogy azt a régiek mondták.
Most már csakis a közönség ítélete
Dönti el a versenyzők sorsát.
Bunda nincs! Ebben a melegben, minek?
Az idei fesztivál szenzációja
Az egyik esélyes versenyző inkognitója.

Állítólag a legmagasabb körökből jött közénk.
Egy kiugró tehetségű ifjú! Meglátjuk, mit tud.

A versenyben jelenleg a Frankfüldi Gallicus vezet.
Volt néhány ügyes hajlítása, de a latin szövegmondása
Kifejezetten gyenge. Egyszóval megelőzhető.
Nézzük hát, hogy ki nyeri el az aranylantot,
És a Fórum áruházak százezer
Szeszterciuszos vásárlási utalványát.

Három zabálnivaló athéni kislány következik,
A bájos Bővérű Nővérek! Daluk címe: Mire vársz?

Mire vársz? Mire vársz? Hülye!
Mire vársz? Mire vársz? Na gyere, csókolj!
Nem elég! Nem elég nekem a jóból.
Csupa habcsók a te csókod.
Ha te csókolsz szívem boldog.
Soha, soha, soha nem kell nekem más!
Csacsacsa!

(A tömeg elégedetlen)

Csupa habcsók a te csókod.
Ha te csókolsz szívem boldog.
Soha, soha, soha nem...
Soha, soha, soha nem...
Soha, soha, soha nem...
Soha, soha, soha nem kell nekem más!

A lánykák habcsókját nem pusztították be.
Vajon a tavalyi győztest idén zabálják-e?
Zodicus dalának címe: Tegnap talán még szerettél.
(Szerettél? Talán... Ki tudja ebben a rohanásban.)
Mindenesetre hallgassuk meg Zodicust!

Tegnap talán még szerettél.
Azután mégis elmentél.
Nyomodat követem, kutatom, keresem azt,
Hogy miért nem vagy velem.
Tegnap álunk merre van?
Egyre csak kérdelem önmagam.
Nem tudom, mit tegyek,
Egyedül olyan nehéz ez az egész!

(Lelkes tömeg)

Néró társai, mint vokalisták:

Ha kedves az életed.
Cseszd el az éneked!
Különben elsöprünk, kinyírunk
Nagyon vigyázz, mert jön a gyász!

Zodicus hamisan:

Tegnap talán még szerettél. *Néróék: Ez az!*
Azután mégis elmentél. *Nagyon jó!*
Nem tudom, mit tegyek,
Egyedül olyan nehéz ez az egész!

(A tömeg elégedetlen)

Hölgyeim és uraim!

A rendezőség jóvoltából a verseny végére maradt
Az igazi szenzáció.
Az utolsó versenyző, íme kilép az ismeretlenség homályából.
A legújabb, a legüdébb, a legragyogóbb csillag a showbusiness egén!
A legnagyobb emberbarát, a mindig progresszív, mindig jókedvű ifjú,
Aki bearanyozza életünket, következik mindannyiunk kedvence
A csodálatos, az utolérhetetlen:

NÉRÓ CSÁSZÁR!!!

Rómaiak! Férfiak és asszonyok!
Hallgassátok Néró császárt!

Minden sarkon álltam már. (Hej, de nincsen hely)
Minden kőfal ledőlt már. (Hej, és minden fej)
Fekete a bőr, fekete az élet, de lelkem hófehér!
Már nem csörög a lánc és üvölteném:
A kődsungelben farkas lettem én!
Elveszett az út, meg a tiszta álom.
Mi lehet a cél? Soha nem találok.
Nem tudom, hogy hova, de az úton menni kell!

(Lelkes közönség)

Otthon nem szólnak hozzám,
Rozsdás fém szívem úgy sír, ha anyám értem sír.
Mégse könnyezem.
Fekete a bőr, fekete az élet, de lelkem hófehér.
Már nem csörög a lánc és üvölteném:
A kődsungelben farkas lettem én!
Elveszett az út, meg a tiszta álom.
Mi lehet a cél? Soha nem találok.

Nem tudom, hogy hova, de az úton menni kell!

Akárhogy is fáj, Néró itt a sztár!
Akárhogy is fáj, Néró itt a sztár!

Az élet rácsok közé zárt. / Akárhogy is fáj, Néró itt a sztár!
Otthon mindenki csak vár. / Akárhogy is fáj, Néró itt a sztár!

Akárhogy is fáj, Néró itt a sztár! / Hozsanna halleluja, maradj itt Jézus!
Akárhogy is fáj, Néró itt a sztár! / Hozsanna halleluja, maradj itt Jézus!

Élek! Föltámadtam végleg! / Akárhogy is fáj, Néró itt a sztár! / Hozsanna halleluja, maradj itt Jézus!

Visszatértem néktek! / Az élet rácsok közé zárt! / Hozsanna halleluja, maradj itt Jézus!
Véres köntösöm letéptem. / Otthon mindenki csak vár. / Akárhogy is fáj, Néró itt a sztár!

(mindenki tovább a magáét)

Egy napon mindebből történelem lesz.
Fényt és távlatot kap e szennytelep
Egy nap okulnak azok, mi most minket eltemet.
Hiú ábránd, hogy egyszer jobb lehet

Kösz! Kösz szépen mindenkinek!
Nagyon jók vagytok ma este!
És jövő héten újra elénekeljük a dalt! Jeeee!

(mindenki a magáét)

Seneca új lóra tesz

Keresztelést nem vállalok.
Ott vannak erre az apostolok.
A rutinmunkákkal nem fárasztom magam.
De ha felajánlod a vagyonedat
Kegyes lélekkel meghallgatlak.
És a végítéletnél majd biztosan számítasz rám.

Produkiód nem hatott meg.
Jó színész vagy, de rossz a szöveg.
Csacsi gyerek, hisz enyém a koncepciód.
Ismerlek jól Kipriosom.

-Furcsa e név, mondd, kiről beszélsz?
-Rólad te majom! És figyelj, mert időm kevés.

-Mit vársz tőlem, mondjad hát!

-Anarchiát és izgatást.
Néró nem a régi már,
A te üzleted jobban áll.
A túlvilág oly messze van,
S mi van, hogyha nincs is.
Mindkettőnknek többet ígér ez a sok földi kincs!
A császárság oly ingatag,
Az alakzat már elrohadt.
A kiscsalók mind bebuknak,
A nagyok sorra befutnak.
A játék most már tétre megy.
Be kell dobnunk mindent.
S ha ráhajtunk, még összejöhet egy igaz nagy siker.
Feladatod ennyi csupán.
Jutalmul pénz és útlevel vár.
Utóbbit akkor, ha majd valamit felmutattál.
Vadíts be néhány naiv pofát,
Csináld belőlük terroristát.
Akik a piszkosát elvégzik helyetted majd.

-Bőkezű vagy mesterem.
-Étjük egymást, azt hiszem.
-Néró nem a régi már.
-A mi üzletünk jobban áll.
A túlvilág oly messze van,
És mi van, hogyha nincs is?
De mindkettőnknek többet ígér ez a sok földi kincs.

A császárság oly ingatag,
Az alakzat már elrohadt.
A kiscsalók mind bebuknak,
A nagyok sorra befutnak.
A játék most már tétre megy,
Be kell dobnunk mindent.
S ha ráhajtunk, még összejöhet egy igazi nagy siker.
S ha ráhajtunk, még összejöhet egy igazi nagy, egy igazi nagy, egy igazi nagy siker.

Ulrica fantáziálása

Jézus lásd, követlek én!
Fényed úgy ragyog felém.
Ebben a káprázatban élek.
Megtennék mindent, amit kérsz.

Asszony, rég figyellek már.
Szép vagy, lépj közel hozzám.
Gyönyörű, kísérd te is a tested.

De nekem most a lelked kell!
Szolgálj! Szolgálj engem!
Harcolj! Harcolj értem!
Pusztítsd tűzzel, vérrel
A várost, melyet megrontott a bűn.
Néró egy árkozott korcs!
Rád vár a magasztos sors.
Te légy a testet öltött végzet,
Amely majd elpusztítja őt.
Szolgálj! Szolgálj engem!
Harcolj! Harcolj értem!
Pusztítsd tűzzel, vérrel
A kígyót, mely az életünkre tört.

Jézus úgy szeretlek én.
Fényed az egyetlen fény.
Örökös káprázatban élek.
Megtennék mindent, amit kérsz.

Leszámolás

Néró:

Na milyen voltam anyukám?

Poppaea:

Akárhogy is fáj, Néró itt a sztár!

Áldott nagy művész vagy drágám.

A sikered elképesztő.

A közönség ájul, és rajongva bámul,

Bár van egy-két irigykedő.

Néró:

A jó anyukám az utamban áll,

És Octavia is csak nyűg.

E két gonosz nő a vesztetre tör,

A muter már tanúkat gyűjt.

Ketten:

Mi ketten egy ábrándnak élünk,

Szívünk csak fantáziál.

Hosszú az élet, de a megváltó végzet

Elindult, úton van már!

Agrippina:

Seneca! Életemre tört a szörnyeteg.

Az ügynökei majdnem megöltek.

A nyílt tengeren hajóm szétesett.

A testőrség egy szálig ott veszett.

Úszva partot értem, de azóta követnek.

Seneca:

Még változhat a helyzet,
Most el kell tűnnöd Rómából.

Agrippina:

Késő! Barátom, lehet, utoljára láttalak.

Seneca:

Ugyan, ugyan!

Néró:

Mama!

Agrippina:

Fiam! Hú anyai szívem
Féltéssel örködne sorsodon,
De érzem, egyre csak távolodsz tőlem.
Rosszul súgnak rossz tanácsadók.
Átkozott az, ki tőlem elrabol.

Néró:

Rémképeket láatsz, édes mamám.
Azt mondják, ez már a korral jár.
Hűségemben nem kételkedhetsz.
Néró most is a régi jó gyerek!

Agrippina:

S a délelőtti gyilkos merénylet?
Ajtónál az őrség mit jelent?

Néró:

Félreértés, apró túlkapás.
A vétkeket máris kirúgták.
Szokásod, hogy mindent túldramatizálj.

Agrippina:

Kisfiam!

Néró:

Ma egyszerőbb a képlet:
Rajtam kívül nincs más sztár!

Agrippina:

Kegyetlen vagy, sohasem szeretted!

Néró:

Csak használtál, hogy célodhoz érij!

Agrippina:

Tudd meg, hogy mindent nekem köszönhetsz!
Kígyót melengettem keblemen.

Néró:

Elfáradtál, meg kell pihenned.

Agrippina:

Nincs több felvonás.
Ha véget ért a dráma

Néró:

Kezemben van minden szál.

Octavia:

Mit tedd veled?

Megváltozott minden.

Nincs már erőm, reményem.

Hová lett büszkeségem?

Szívem!

Agrippina:

Octavia!

Néró:

Keserű sóhaj bennem a dal.

Kerül az álom, nem vigasztal.

Magányom mélyén így talál rám,

Csak egyszer tettem volna asszonnyá!

A létezés csak egy múltó pillanat,

Csupán egy cérnaszál, mely könnyen elszakad.

Britannicus hangja:

Jön az elmúlás!

Jön az el-mu-llás!

Néró:

Octaviám! Kegyetlen, végzetes nap,

Mely elvette áldott létedet.

Róma most sír, s nekem a szívem

Meghasad!

Megreped.

Agrippina:

Néró!

Néró:

Majd jövök.

Juvenalis – Kiprios (A gyűlölet nevében)

Juvenalis:

Tombol a terror, el kell tűnnöd,

A hajó csak miránk vár.

Kiprios:

Kölyök korunkban, ha gyümölcsöt loptunk,

Akkor is betojtál.

Juvenalis:

Bitófától mentettelek.

Most mindkettőnket halálra ítélni lehet.

Kiprios:

Menj hát, ha félsz!

Írj szép hosszú verseket.

Juvenalis:

Kiprios!

Most az egyszer az életben hallgass rám!

Kiprios:

Kéklő ég, zöld mezők, ez a te stílusod!

A többit bízd a felnőttekre!

Új csillag, új sztár kell,

Most én kellek én!

Egy új korszak, új hőssel

Mindent elér!

Juvenalis:

Kiprios!

Tömeg:

Vesszenek a Nérók, a gyilkosok, a dögök,

Vesszen a sok koldus csibész!

Vesszen ez az aljas hullarabló császár,

Tűnjön el a förtelmes fekély!

Töltse el a bosszú, a gyűlölet a szívünk,

Mától csak a fegyver ad reményt.

Vesszen a sok hájas simaszájú demagóg,

Vesszen a sok búzló görény!

A képükre fagyasztjuk a félelmet,

Ez a harc bűnös életünknek véget vet.

A földet majd megfestjük a vérünkkel,

Nincs a szívünkben irgalom – a vérük kell!

Megköveztek minket, és üldözték a hitünk,

Ránk tiportak turbánt Vazul!

Vesszenek a disznók, a könyörtelen elnyomók,

Vesszen a sok átkozott nagyúr!

A képükre fagyasztjuk a félelmet,

Ez a harc bűnös életünknek véget vet.

A földet majd megfestjük a vérünkkel,

Nincs a szívünkben irgalom – a vérük kell!

A képükre fagyasztjuk a félelmet,

Ez a harc bűnös életünknek véget vet.

A földet majd megfestjük a vérünkkel,

Nincs a szívünkben irgalom – a vérük kell!

A képükre fagyasztjuk a félelmet,

Ez a harc bűnös életünknek véget vet.

A földet majd megfestjük a vérünkkel,

Nincs a szívünkben irgalom – a vérük kell!

A vérük kell! A vérük kell! A vérük kell!

A vérük kell!

A nagy ötlet

Néro bandájának tagja:
A városban jó uram, újabban túl nagy a zaj.
A keresztény szervezet ellened sok bajt kavar.
Köztük van persze egy-két ügynökünk,
Tudjuk a tervüket már.
Ma éjjel felgyújtják a színházat,
Aztat, ahol haknizni szoktál.

Néro:
Angyali gyermekek, ötletük ötletet szül.
Ha csak egy sufni ég, vacak kis semmiség a tűz!
Nagyobb a füst, ha egész Róma ég,
Az lesz csak szép multság!
Csapdánkba sétál minden ellenség,
Hisz ők okozzák a pusztulást.

Néro bandájának tagja:
Esküszöm főnökünk, ez aztán ördögi kör.

Néro:

Aha!

Néro bandájának tagja:
Zseni vagy csillagom, feláll a hátamon a szőr

Néro:

Ohó!

Néro és bandája:
Az lesz csak szép, ha egész Róma ég,
Gyönyörű lángbetűs nap
Csapdánkba sétál minden ellenség,
A nyakukat kitekerjük majd.
Az lesz csak szép, ha egész Róma ég,
Gyönyörű lángbetűs nap
Csapdánkba sétál minden ellenség,
A nyakukat kitekerjük majd.

Róma égése

Néro:

Tűnjön el a régi, a múltunkból felbúzló rothadás!
Hozza el a tűzvész az újat, az áhított változást!
Jöjjön az új kor, a fénylőbb, a tisztább világ!
Pusztuljon az, mit a züllött idők hagytak ránk.

Tűnjön el a földről a kártékony, elfajzott söpredék!
Eltapossuk őket, a játék a joggal ma véget ért.
A tűzből s a vérből egy új aranykor köszönt ránk.
A harc hoz csak békét, nem tűrök több árulást.

Szökken, száguld, ma mindent felgyúlt a láng.
Rombol, perzsel az áldott fegyver, a tűz!

Égő fáklyák, az Appián a vén fák.
Zúgó tűzár, úgy háborog, hogy meg sem áll.
Már üszkös gerendák
Száz fényes szikrája messze száll.

Én vagyok a végzet, a korbácsos félelmes pusztítás.
Gyöngeség a jóság, itt nincs többé túrés és lanyhaság.
A tűzből kilép majd egy egységes győztes világ.
Elhullik mind, ki a sorból csak egyszer kivált.

Szökken, száguld, ma mindent felgyúlt a láng.
Rombol, perzsel az áldott fegyver, a tűz!

Égő fáklyák, az Appián a vén fák.
Zúgó tűzár, úgy háborog, hogy meg sem áll.
Már üszkös gerendák
Száz fényes szikrája messze száll.
Messze száll! Messze száll!

A keresztények kivégzése

Keresztények:
Készülj, készülj a magasztos halálra!
Késő várunk a megváltó csodára.
Kétség, távozz tőlünk!
Szívünk békét vár.
Szólj hát, földöntúli harsonaszó.
Nem kell az élet, melyből pusztul a jó.
Hírünk mindent túlél.
Népünk veszhet már!
Kiprios:
Sohasem voltam az igazi mártír
Nincs több játék.
Most mikor végre pénzem is lenne,
Miért is halnék?
A szerep veszélyes, végleg feladom hát!
Amennyit hozott beérem annyival már.
Mi közöm nekem ehhez az egészséghez?
Vár az élet, vár valaki,
Hadd mondjam el, hogy bűnöm csak szélhámosság!
Mindenki tudja, az igazi Jézus meghalt régen.
A tömeg oly bárgyú, becsaptam őket,
Nincs más vétkem.
Csak Néróban bízhatok ma már!
Ő jó ember, biztos megbocsát!
Mit kerek itt ezek között?

Az egyik nyög, a másik hörög.
A testük csupa seb és merő vér!
Én élni akarok!
Asszony:
Nem tehetsz mást, te átkozott hazudozó.
Itt maradsz végig mellettünk.
Vállalnod kell a sorsunk a kereszten is,
Különben a tömeg tép szét!
Légy erős hát, és játszd tovább szerepedet!
Úgy ahogy köztünk is játszottad.
Nem mocskolod be a hit legszebb fejezetét.
Sorsod a végünk már!

A poloska bál (Történelmi lecke II.)

Juvenalis:
Lidérces álom, nincs ébredés.
Halott a lélek, bénul a kéz.
Akad még munkánk, nem is kevés.
Ebben a testvérgyilkos korban
Az egyetlen esély a túlélés.
Tükörbe nézni már oly nehéz.
Nincs már mit írni, segít a pénz.
Mától a jelszó: még kér a nép!
A nép, azt mondtad, felnőtt.
A végső cél egy szép kis népfelkelés.

Tömeg:
Mindenki gyanús mindenkinek
Mindenki gyanús mindenkinek
Mindenki gyanús mindenkinek
Mindenki gyanús mindenkinek

Csitt! Csitt! Halkabban!
A táskámnak is füle van!

Tömeg:
Mindenki gyanús mindenkinek
Mindenki gyanús mindenkinek

Kipp. Kopp. Ne tudd meg.
Így hosszabb lesz az életed.

Tömeg:
Mindenki gyanús mindenkinek
Mindenki gyanús mindenkinek

A dolgát, csupa téglapor.
A smasszer bent majd leporol.
A kínzókamra ma délben,
Fokos kolbász ebédre.
Ezért vap, vap, subiduvap.

Tömeg:

Mindenki gyanús mindenkinek
Mindenki gyanús mindenkinek
Mindenki gyanús mindenkinek
Mindenki gyanús mindenkinek

- A múlt hét szombatján
Este nyolckor hol voltál?
- Benn az ágyamban!
Három tuti tanúm van.
- Zsipp! Zsupp! Kederzsupp!
Burrus komát feladjuk!
- Az aga legyen jó!
Poppaea is áruló.

Néró:

Nem tehetünk kivételt
Fogjuk meg és vigyétek.

Poppaea:

Drágám mindent bevallok.

Néró:

Már magamban sem bízhatok.
Vap, vap, vabadavap. (stb.)

Seneca már nem a régi

Néró:

Seneca már nem a régi.
Jó lesz a körmére nézni.
Sokszor már össze-vissza vaker.
Megkopott már az öreg haver.

- Seneca már nem a régi.
Jó lesz a bütykére lépni.
Elszaladt fölötte a világ.
Semmit sem tud az öreg zsvány.

Néró:

Hol van már az ősi fény?
Régi érdemekből él.
Sok a légy piszok a mester portréján.
Megroggyant a vén zsvány!

Seneca már nem a régi.
Nem fogunk miatta égni.
Ha már a fejlődésben megállt
A búcsút ne halasszuk...

Seneca utolsó dobása

Seneca:

Le a zsarnoksággal.
Éljen a köztársaság!

Néró:

Óh! (nevet)

Seneca:

Vesszenek a cészárok!
Közéleti tisztaságot!
Vissza a régi erkölccsel!
Éljen a kisemberek igazsága.
Éljen a nép!

Néró halála

Néró:

Tegnap, ha szóltam nagyharangok zúgtak.
A lányok lábaimhoz hulltak.
Kísért a sanda hódolat.
Tegnap, amerre jártam fények gyúltak.
Fülembé intrikákat súgtak.
Csodálták még hatalmammat.
Nincs több fényes pillanat,
Eltűnt a nagy csapat,
Pedig a gyilkosság mind férfimunka volt,
Mégsem jöttek el azok a szép napok.
Igen, tegnap a dolgok rossz irányba folytak.
Az ember senkiben sem bízhat.
Mindenki én belém harap.
Hol van a sok szép gondolat,
A nagy tett, mely fennmarad.
A nyüves ellenzék most mindent visszaad.
Csak alkalomra vár, aztán a kés lecsap.
Mától tudom, hogy hiába pofázom.
Családom sincs, aki majd gyászol,
Ha csöndben elhalálozom.

Juvenalis búcsúja

Juvenalis:

Egy reggel úgy ébredsz,

Hogy másképpen látsz mindent.
Eltűnt a megszentelt varázs.
Nem hív a messzeség,
És nem kísért a végzet.
Kényelmet, megnyugvást vársz.
Ne kérdezd, hogy kiről van szó.
Én vagyok az, aki más lett.
Szavamból eltűnt a láz
Minden más üres póz.
Elhíztak mind az apostolok.
Álmuk egy jól menő ereklyebolt.
Rossz üzlet volt a prófétaság,
Ma csak az fut, ki bővlikat gyárt.
De ha van még, kit nem szédít a pénz.
Aki érdekből nem feküdt le még,
Akit nem vernek át a fellengzős dumák,
Ha csak rám néz, barátot lát.
Költő vagyok, és fiatal még,
És nem láttam én a Bölcsék Kövét.
A válaszig talán soha nem jutok el,
De amíg élek kérdeznem kell.
S akit így fűt a türelmetlenség.
Akit kínoz, hogy sok mindent nem ért.
Aki átlát ma már a dolgok látszatán,
Velem kérdez, mellettem áll.

Tömeg:

Akit így fűt a türelmetlenség.
Akit kínoz, hogy sok mindent nem ért.
Aki átlát ma már a dolgok látszatán,
Mindig velem kérdez, mindig választ vár.